

Žalm 132

Autor přípravy

[Lubomír Kabíček](#)

V Ž 132, který je z poutních písní nejdelší (18 veršů), si poutník zpřítomňuje život krále Davida. Proto hned v 1. verši čteme: „Hospodi-ne, rozpomeň se na Davida na veškerou jeho usilovnou péči.“ Tento žalm byl snad modlitbou izraelského krále nebo kněze při slavnosti posvěcení chrámu. V žalmu je řeč o truhle smlouvy, o místě, kde bude umístěn tento viditelný symbol Hospodinovy přítomnosti. David, jak víme s velice trápí (v.3-5) nad tím, že sám už bydlí v královském paláci v Jeruzalémě, zatímco truhla smlouvy ještě není v Jeruzalémě, ale je kdesi na Jaar-ských polích (v.6). Nechce ani spát, dokud nenajde pro Hospodina místo k přebývání v Jeruzalémě. Udělal pro to sám velice mnoho tím, že vybojoval pro Boží lid toto město na Jebuzejcích (jeden ze sedmi pohan-ských národů v Palestině).

Ale král David, jak víme z Písma, není žádným mravním hrdinou, jak bychom si mohli myslet, když je o něm napsáno, že byl „králem podle srdce Božího.“ Byl jím proto, že byl ochoten činit pokání, když zhřešil. Však známe jeho kající žalm 51: „Smiluj se nade mnou, Bože, podle milosrdenství svého, podle množství slitování svých, shlad' přestoupení má“ (Ž 51,3).

Činil pokání, když byl prorokem Nátanem usvědčen z ohavného hříchu, že odloudil Uriáš Hetejskému jeho manželku Betsabé. A aby zakryl svůj hřích, ještě ho nechal padnout v boji. Dopustil se těžkého hříchu, pohoršil uvěřivšího Palestince, který byl vyznavačem Hospodina. Král David stejně jako před ním Jákob činil pokání. Stal se tak hrdinou pokání, když se držel Hospodina, který se smilovává.

Proto ve druhé části žalmu od v.11. je řeč o Hospodinově přísaze Davidovi, že jeho potomci budou vládnout navěky (v.14). A to se skutečně stalo. Ze zajetí v Babyloně se vrátil jen jižní Juda a davidovské království bylo obnoveno. Z asyrského zajetí se z těch deseti kmenů severního izraelského království už nikdo nevrátil. To „na věky“ platí i dnes. Davidův potomek Ježíš Kristus přišel, aby jeho království spravedlnosti, pokoje a lásky už bylo na věky pevné a stálé.

Na hlavě toho pravého Davidovce, Mesiáše se bude třpytit čelenka (v.18), kdežto jeho nepřátelé poznají, co je to hanba (v.18). Ježíš je Mesiášem pro všechny lidi, pro zbožné i

bezbožné. Žalm nás potěšuje, že navzdory všem zmatkům našeho světa, které jsou i v církvi, řídí všechno Hospodin k dobrému cíli, jímž je plnost jeho vlády v tomto světě. Není třeba klesat na mysli. Jen je třeba jako král David vědět o svých hříších. To nové Boží lidství se projevuje pokorou, a ne bezhříšností. Mesiáš Ježíš nepřichází na svět nikoho zničit. Pro všechny je záchrana. Na straně jeho dosavadních nepřátel k ní vede jen zahanbení. (v.18).

Děkujeme ti. Pane Ježíši Kriste, že jsi vykonal to, co nebylo v našich silách. Přemohl jsi svou poslušností naši neposlušnost, Boží láskou jsi přemohl náš hřích. Naše jediná naděje je v tobě. Naše břemena neseš na svých ramenou. Jak bychom se neměli z tvé veliké lásky k nám tak radovat, aby naše radostná píseň byla slyšet po celém světě.

Amen.

Liturgické období

[Poutní písně](#)

edice

23

[stáhnout PDF](#)